UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante C

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Obtineo.es.pe.coꝛ.ſigt vinco.qſi ꝯ teneo. Hier.li.ij.Re. obtinuit āt ſermo regis verba ioab. Et obtinere ē foꝛtiter tenere. Pla.ī aſi. Si iſtā foꝛtitudinē aī obtīes ſalui ſumus. Interdū ſigt ſimplr̄ tenere. Col.li.ij.tertiū locū obtīet pedum ſtercus.

Obthuro.as.pe.pꝛo.⁊ thu.aſpirato ſignificat occludo. Hoꝛ.obthurem patulas impune legentibus aures.

Obtoꝛpeſco.ab obtoꝛpeo.valde toꝛpidus fio. Liu. Quis crederet ſeuam paulo aū̄ cōcionem obtoꝛpuiſſe ſubito metu.

Obtrecto.as.ex ob.⁊ tracto.a.ī.e.mutata. Tracto vō frequētatiuū ē ꝟbi traho. Eſt aūt obtrectare ꝯ alienam ſnīaʒ tractare ſeu maledicere: ⁊ ob id obſiſtere ⁊ vt veteres dixerūt obſtrigilare: ſicuti ē cū alicuius dicta aut facta depꝛauāť. Ci. de volo bellę. Nō tā id laboꝛo vt ſi q̄ mihi obtrectēt a te refutenť q̄ʒ intelligi cupio me a te amari. Hier.ī pſa.pēta. Periculoſum opꝰ certe obtrectatoꝝ meoꝝ latratibꝰ patēs.obtrectatio diffiniť a Ci.li.iiij.tuſ.ꝙ ſit ea quā ītelligi zelo typiā volo ęgritudo.ex eo qꝺ alter quoqʒ potiatur eo quod ipſe concupierit.

Obtrudo.is.di.ſum. Uide in dictione obſtrudo.

Obſtrigo.as.p.ꝓ.ex ob ⁊ trigo. ſignificat iureiurādo aſtringo. Trigare enim ſtringere eſt.

Obtrunco.as.capitę cędo ⁊ occido q̄uocunq̄ʒ id fiat. Liui.lib.j Ita regem obtruncant.

Obtundo.is.di.ſum.ſine.n.ſicut ſit in alijs a tundo compoſitis q̄ʒuis. Tūdo.tunſuʒ enī retineat. Eſt āt ꝓpꝛie obtundere totū ſeu circū ꝑcutere rūpere: ⁊ groſſum hebetē q̄ʒ facere. Pla. in am. Nā ſum obtuſus pugnis peſſime.i. ꝑcuſſus vel ꝑfractus Col.li.v.obtuſa hebeſq̄ʒ ⁊ mollis falx putatoꝛē moꝛať: eoq̄ʒ minus opis efficit ⁊ plus laboꝛis affert vinitoꝛi. Tranſfertur quoq̄ʒ ad ingeniū ⁊ ad oculos ⁊ dicimus. obtuſum ī geniū: ⁊ obtuoſa acies.i.hebes ⁊ ſine acumīe. Am.ī diua Agnete. Et q̄ʒtū q̄s curioſioꝛ oculis eē voluiſſet: tanto ſui viſus aciē obtundebat. Lac.li.iij. Si ergo pħia vite magr̄a eſt: cur tibi ipſe cęcus hebes ⁊ obtuſus videbaris. Ci.li.j.tuſ. Multa enī e coꝛpoꝛe exiſtunt quę acuunt mentem: multaqʒ obtūdant. Aliqn̄ ſignificat ſępius repetēdo eadem dicere. vel verbis aliquē lędere ⁊ quodāmodo ferire. Tractum a fabꝛis q̄ repetunt tundendo aliquid malleo. Teren. in an. Obtundis tametſi intelligo. Et illud. Ne me de hac re obtundas. Cicero. Quid nūc ego de pꝛopꝛijs meis meritis pꝛędicem. Si me miniſtis obtundam.ideſt faſtidio vos afficiam.

Obtutus pe. pꝛo. quaſi obtutus.i. aſpectus ab obtueoꝛ. Uirgi. Obtutumqʒ hęret defixus in imo.

Obuallo.circūuallo. Ci.ꝓ lege agraria. Me longo ītervallo ꝓpe memoꝛię tēpoꝛūqʒ noſtroꝝ pꝛimū nouū hoīem cōſulem feciſtis ⁊ eum locum quē nobilitas pręſidis firmatū atqʒ oīratione obuallatum tenebat me duce reſcidiſtis.

Obuagio.is.pe.ꝓ.ꝯ ſeu circū vagio. Plau.ī pſeu. Si minꝰ cura ſint cū here veniāt domum nutrices pueros īfantes minicl̄os domi vt ꝓcurēt neuqʒ ſpectatū afferāt: ne ⁊ ipſe ſitiant ⁊ pueri pereant fame: neue eſurientes hꝰ q̄ſi hedi obuagiant.

Obuaro.as.pe.pꝛo.de pꝛauo peruerto. Tractum a varis qui ītoꝛſum pedes intoꝛtos habent.

Obuaricatoꝛes dicebantur illi qui cuipiam occurrebant quo minus is rectum iter conficeret.

Obuenio.obuiam vel ꝯ. ſiue coꝛam venio. Plau. in aſi. Sed ſi occaſionem oppꝛimere hanc quę obuenit ſtudet. Et obuenire eſt cōtingere. Amb.lib. j. offici. Ut poetarum loquunť fabule qui mūdū ferūt inter tres eſſe diuiſum: vt alij cęlum: alij mare: alij inferna coercendi imperio ſoꝛte obuenerīt.

Obuerto.contra verto. Col.li. viij.plurimum refert vt paſcentium capita ſint obuerſa ſoli qui plerunqʒ nocet animalibꝰ. Liui. Tum totam aciem in ſamnitas obuertit.

Obuerſo as. frequentatiuū eſt ab obuerto. Obuerſoꝛ.aris. deponēs ſignificat circūuerſoꝛ. Ci.pꝛo Sex. Sʒ mihi ante oculos obuerſatur reip.dignitas quę me ad ſe rapit.

Obuio.as.ex.ob.⁊ vio q̄ſi ad viam eo.vn̄ ⁊ deuio.quaſi ꝯ vio. Sal.in Jug. Tū pꝛimū ſuperbiē nobilitatis obuiatum.

Obuius.a.um.qꝺ alicui occurrit. Idē in eodē. Deinde oēs puberes numidas atqʒ negociatoꝛes ꝓmiſcue vti q̄ſqʒ armatus fuerat obuius interficit. Dicimus aūt obuius tibi fio.obuius ſum tibi: obuium me tibi fero. Et obuio tibi.

Obuiam aduerbiuʒ loci.quaſi ad viam. Teren.in phoꝛ. At ego obuiam conaboꝛ tibi daue.

Obumbꝛo: vmbꝛis vndiqʒ obſcuro. Uirg. obumbꝛant ęthera telis.per tranſlationem poniť obumbꝛare pꝛo Tueri. Idem lib.xj. Et magnum reginę nomen obumbꝛat.

O ante C

Occa. Inſtr̄m quo tracto reptanteqʒ ſuꝑ terrā ferreis dentibꝰ quibus inſtructū eſt glebę conteruntť: ⁊ agri ſuperficies coęquatur: ⁊ ſemina cooperiunť: q̄ʒuis ⁊ cratibus id ſępe ſiat. Ab occido ſeu occęco.vn̄ Uirg. lib. ij. Ge. Multum raſtris glebas q̄ frāgit inertes: vimineaſqʒ trahit crates. Col.lib.ij. Deinde vitiā permixtā ſeminibus fęni ſeremus: tuʒ glebas ſarculis reſoluemus ⁊ inducta occa coęquabimus.

Occare eſt operire.palla. Arboꝛes quę ablaqueatę fuerant.occare hoc eſt operire iam conuenit.

Occo.as.glebā occido.⁊ cōminuo.⁊ ſupꝛa ſemē terrā apto. Ci. in Cato. Quanq̄ʒ me quidē non fructus mō ſʒ ēt ipſius terre vis ⁊ natura delectat q̄ cum gremio mollito ⁊ ſubacto ſemē ſparſum excepit.pꝛimū id occęcatū cohibʒ ex quo occatio q̄ hoc efficit noīata ē. Col.li.ij. Pꝛoſcindemꝰ terrā pꝛoſciſſam qʒ ī lirā reuocabimus.occabimus quo altius lōgioꝛe humo cōtegať. Coꝛnutus. Occare eſt cū ruſtici ſatione fcā bobus dimiſſis grādes glebas occidūt ac ligonibus frangūt. Dicta occatio ꝙ q̄ſi cooperiat ſemina Hęc ēt occęcatio qm̄ ſemen ſparſum operit terra. Huius ꝯpoſita ſunt Inocco.⁊ deocco pꝛo bn̄ occo. Col.li.ij. Semen qꝺ ſicco ſolo ingeſtū ⁊ inoccatum eſt perinde ac ſi repoſitum in hoꝛreo non coꝛrumpitur. Ply.lib.xviij. Nec ipſa agricolis operoſa vno ſulco ſata nō ſaritur non ſtercoꝛatur nec aliud q̄ʒ deoccatur.

Occatoꝛius.a.um.quod ad occationem pertinet. Col.li.ij. Bubulcoꝛum operas tres exigunt: occatoꝛiam vnam.

Ocha cū.h.anſer. Compoſita dictio ex gręcorū maſculino articulo q̄ eſt.o.⁊ χнμ.anſer.ſic.n.nr̄i cōponētes. o.cuʒ χнμ. Et in recto enim abijcientes ocha dixerūt. Quidā tn̄.o.in au.cōuertentes dicunt. Aucha.pꝛo ocha. Eſt ⁊ ocha mōs in inſula Euboea. a quo inſula quoqʒ ipſa quandoqʒ dicta eſt oche Ochus fluuius qui in īdię montibus oꝛtus Acarniam fluit.

Occaleo: totus calloſus ſum.a quo. Occaleſco qꝺ ē callū obduco. Plau. Coſtę occalluere plagis. Hie.ad Mar. Duricies ꝺ genibus camelloꝝ ī illo ſcō coꝛpuſculo ꝑ oꝛādi frequentiam occalluiſſe.reſpecta eſt. Fauces gulonū a Seneca dicunť occalloſe tanq̄ʒ callū obduxerint ex cibis ardentibus aduerſus ſenſum feruoꝛis cibalis qui vix ſuffręnat gulam beluonum magis ardentem quam ardeat feruens opſonium.

Occano.⁊ occino.pe.coꝛ. occini ⁊ occini ⁊ occani ſcꝺm pꝛobuʒ. cū cano cecini faciat. Et ſignificat cōuiciū facio ⁊ quaſi contra cano. Sal.li.j.hiſtoꝛ. Juſſi metelli ceruices occanuerunt. Supꝛemum occentum. Ual.maxi.lib. j. Occentuſqʒ ſoꝛicis auditus. Fabio maximo dictaturaʒ. C. Flaminio miniſtrium equitum deponendi cauſam prębuit.

Occento.as.frequētatiuū ab occino. Feſtus. occentare ꝯuiciū facere vt apꝺ antiquos cuʒ id clare ⁊ cū quodā canoꝛe fieret vt ꝓcul exaudiri potuiſſet.qꝺ turpe hʒ: qꝛ n̄ ſine cā fieri putabať.pla.ī pſa. Hac.n.illi noctu occētabūt hoſtiū: exurēt foꝛes

Occaſio inquit Feſ.ē oppoꝛtunitas tēpoꝛis caſu ꝓueniēs. Ci. li.rhe. Occaſio ē pars tēpoꝛis habēs ī ſe alicuius rei idoneā faciēdi aut nō faciēdi opoꝛtunitatē.hęc naſciť ꝑactꝰ humanos nō īpediētes.puer. Doꝛmire facit furantibus occaſioneʒ Cā vō eſt ex qua aliquid ſit: vt ex pluuijs ſiunt cęnoſę vię.

Occaſus.us.mō iteritus dꝛ.⁊ de vno hoīe: ⁊ de rebus maioꝛibus dici ſolet. Ci.li.acade. Ac poſt lęlij noſtri occaſum. Uir. Teſtoꝛ in occaſuʒ troię nec tela: nec vllas vitauiſſe vices danaum. Modo dicitur ſolis merſio in occeano: quo vt Stra. inquit Europa ⁊ aphꝛica terminatur.

Occedo.is.ſſi.ſſum.ex ob.⁊ cedo.ſicut Accedo ⁊ recedo.hmōi. Pla.ī aſi. Ne tu hęrcle cū magno malo mihi obuiā occeſſiſti

Occepſo. veteres pro incepero: poſuerũt Plau. in am. Ni ego illi puteo ſi occepiſſe animam omnem intertraxero.

Occido.is.pe.p.ex ob ⁊ cędo qđ ferio ſiue ꝑcutio iterficio ⁊ ad exitũ labor ſigt. Uñ occiſus qñq; iterfectus qñq; cęſus dicit. Nã apud Terẽ. Occiſus ſyrus in adelphis loquit. Do. Occidit vehemẽter cecidit. Nã occidere ⁊ p̄occidere ad cędẽ referebant. Sʒ occiſum hoc eſt iteremptũ: vt Ulpia. inqt accipere debemus ſiue gladio ſiue fuſte vel alio telo vel manibꝰ ſi forte ſtrangulauit eũ: vel calce petijt vel capite: vel q̃litercũq;. Scđm eſt ꝙ occido ꝑ interficio nõ ſolũ de hoĩe ⁊ ceteris aĩalibus dicit: ſʒ etiã de plantis ⁊ herbis: quę lʒ non ſentiant tñ viuere dicuntur. Unde apl's. Qđ ſeminas non viuificatur niſi prius moriatur. Hiero. in p̄s. Occidit vites eoꝝ in grandine. Differuntq; inter ſe occiſus ⁊ necatus: ꝙ occiſus vulnere necatus etiam ſine ictu dicatur. Unde veneno necatos nõ occiſos dicimus. Occiſa etiam res dicitur deſperata ⁊ perdita. Plau. Occiſa iam eſt hęc res: hęret hoc negocium. Unde ⁊ occiſiorem ⁊ occiſiſſimũ veteres dixere. Idem occiſiſſimus omniũ: qui viuunt. Hinc occiſito: frequentatiuum.

Occiſito.as.frequentatiuum: ab occido.

Occidio.onis.idẽ qđ occiſio. Col. ſola ea fomẽta nõ aſpernatur lactis caprini qđ infuſum tantũ valet vt ⁊ blandiat igneam ſęuitiam differens magna occidionẽ grecis q̃; prohibens.

Occido.occidis.pe.cor.occidi occaſum ex ob ⁊ cado. Lac. lib. v. Euanituras breui religiones falſas ⁊ occaſuram oẽm philoſophiam nemo dubitauerit. Significat obuenio. Uñ occaſio. Aliquando interimo: a quo occaſus pro interitu: vñ ⁊ de herbis ⁊ de arboribus quoq; dicitur. Uirg. Et fallax herba veneni occidit. Aliquãdo Cano ſiue de ſecundo. Unde occidere ſol dicitur: quia cadere videtur dum mergit. Uel ꝑ metaphoram occidere ſol. i. mori dicitur dũ mergi videt. Quẽadmodum econtrario: oriri dum videtur ſurgere. Lac. li. iij. videbant ſydeꝝ curſus in occaſum meantiũ ſolem atq; lunã in eandem partem ſemper occidere. Hic pro deſcendere ſumitur. Uñ ⁊ pręoccido: anteoccido. Ply. lib. xviij. In quarto kalen. Maij canis occidit ſydus: ⁊ per ſe vehemens ⁊ cui pręoccidere caniculã neceſſe ſit. Ci. lib. j. tuſ. pro occidere pro mori ſumpſit. Sunt enim quidam qui diſceſſuʒ anime a corpore putant eſſe mortem. Sunt qui nullum cenſent fieri diſceſſum ſed vna animum ⁊ corpus occidere.

Occidens ſubſtantiuum pe.cor. dicitur plaga in qua ſol occidit vnde ⁊ occidentalis plaga vocatur.

Occiduum. quod occidit: vel vbi ſit ſolis vel alterius rei occaſus. Clau. ſolus amazonio cinctus ſtymphalydes arcu appetis occiduo ducis ab vrbe greges.

Occipio occipis.pe.cor.ex ob ⁊ capio ſignificat icipio. Liui. li. j. Agere porro occępit.

Occiput.ex ob. ⁊ caput ſignificat poſteriorem capitis partẽ quę fronti opponitur dicitur: ⁊ occipitium. Hiero. Comę in occipitium frontemq; tornantur.

Occulo occulis.pe.cor. lui. tum. ex ob ⁊ colo o. in. u. mutata: licʒ q̃dã a cęlo cõpoſitũ velint. Et ſigt abſcõdo: ſiue ſub terra cõſtituo. Nã ſenſus in id ꝯcordat ⁊ declinatio. Qui enim circũ vel contra colit occulit. Lac. lib. de ira. Plurimi ſunt quoꝝ peccata occulunt. Uirg. li. ij. ge. Et m̃lta memor occule terra

Occultum ſic differt a cellato qđ occultũ: ſit qđ per ſe occultuʒ eſt. Cellatum dicitur de re quę abſconditur ne videatur.

Occulto occultas frequentatiuũ: eſt ab occulo occulis. Uirgil. Nunc virides etiam occultant ſpineta lacertos.

Occumbo occumbis. ex ob. ⁊ cubo cubas: ⁊ ſigt morior ſeu necor. Hor. ad euſto. Hęc ſola digna retributio cũ ſanguis ſanguine cõpenſat ⁊ redẽpti cruore xp̄i libenter occumbimus. Refert etiã ad ſolẽ cũ occidit: vt eſt in deuteronomio. Poſt viã quę vergit ad occubitũ ſolis. Interdũ ponitur pro ferior ſeu afficio: eo qđ additur morte. Ci. lib. j. tuſ. Ut eſſet qui pro patria morte non dubitaret occumbere. Liui. lib. j. Qui cum ad ſpeluncam. Cacus prohibere conatus ictius claua fidem paſtorum nequicq̃; inuocans morte occubuit.

Occupo.as.pe.cor.ex ob. ⁊ capio ſignificat qđ in cõe ſiue in medium poſitũ erat: ante alios capio. Ci. lib. j. offi. Sũt aũt nulla priuata nã: ſʒ aut veteri occupatiõe: vt hi q̃ quõdã in vacua venerunt. Quinti. Multa q̃ nihilominus libera fuerunt tranſeunt in ius occupantiũ ſicut venatio ⁊ occupatio. Hinc occupatus hõ dr̃ qui añ negocio aliquo detentus nõ põt alteri operã dare. Ci. Nemo me ꝯuenire voluit cui eſſem occupatus: hoc eſt cui excuſarẽ me ꝙ q̃buſdã alijs negocijs eſſem p̄uentus. Interdũ occupare ẽ locũ tenere: ſeu vi capere. Liu. lib. xxxiij. Nã ⁊ ipſis vacãtibus vrbẽ hãc accepi: nõ occupaui. i. nõ vi cępi. Ab occupo fit p̄occupo: qđ eſt añ capio vl' añ poſſideo. Lac. li. vj. Pręoccupabit. n. aduerſarius nõ reſiſtẽtem. Hinc p̄occupatio vel occupatio apud rhetores ſchema quoddã cũ aliq̃d nos reticere dicimus: ⁊ tñ tacitũ intelligit: qđ fit vel cũ rẽ notã eſſe putamus auditoribus: vel cũ ſuſpitionẽ excitare maiorẽ reticendo volumus. A grecis paraſiopeſis vocat. Quale eſt illud. Cogis me iniurię tuę cãm ꝓferre nihil agis: non dicã: ſed ipſum tempus eam patefaciet.

Occupatitius ager. dicitur qui deſertus a cultoribus proprijs: ab alijs occupatur.

Occurro.is.occurri.ſum. obuius ſio. Unde occurſus obuiatio Iuue. Occurrit matrona potẽs q̃ molle calenũ. Ci. ꝓ Cluẽ. ꝑ tranſlationẽ. Sʒ ego occurrã expectatiõi vr̃ę iudices. Qñq; occurrere eſt in mentẽ venire. Idẽ. Sʒ mihi cũ de ſenectute aliq̃d vellẽ ſcribere: tu occurrebas: qñq; offerri: vt apud eundẽ occurrebat tibi orõ. i. offerebat ſe: qñq; obſtare ꝑſius Uenienti occurrite morbo. Huius frequentatiuũ eſt occurſo occurſas. Uirg. Et inter agendum occurſare capro.

Oceanus. pe.cor. ⁊ ꝑ ſimplex. c. propriũ fuit viri Tethyos coniugis. Itẽ eius de quo Mar. Et q̃reris ſi te ſciſcitat occeanus. Et occeanus mare dr̃ qđ vniuerſaʒ circuit terrã. Aug. Mari magno cingit terra q̃ vocat oceanus de quo influit quoddã exiguũ in medio terraꝝ ⁊ facit iſta maria nota nobis q̃ nauigijs frequẽtant. Dictus oceanus ab ὠκυς qđ eſt velox teſtibus Solino ⁊ Seruio. Qđ ⁊ neutrũ gñe oceanũ dr̃: p̄ſertim ſi mare ſequit. Ut caper ⁊ p̄bus teſtant: falſam tñ hanc opinionẽ luſitani. i. Portugalleſij hac nr̃a ętate depręhenderũt nã colũbus nauarchus vltra gades oceanuʒ ingreſſus vltra torridã zonam penetrauit per oceanũ ad indos vſq; ⁊ beatoꝝ inſulas non tñ iſtam velocitatẽ depręhendit ⁊ ideo videre proprijs oculis credo ſit octaua ſcientia. Suidas ergo noſter multo melius ſcribit his v̄bis. ὠκέανος υκυκλω τῆς γης ϖασις θαλαςα ϖαρατο κεω τοσχιξω ὠκέανος δὲ μετα τοῦ σερητικου α καὶ τροϖη του α εις ω ὠκεανος ἐξου ϖερϖοντες ϖοταμοι τε ϖασα θαλασα τε ϖηγαι. Et q̃uis ſit propriũ oceanus: aliquãdo tñ pro appellatiuo ponitur qñ partes eius ſignificat: q̃n mare cum totum ſignificat propriũ eſt: cũ partem appellatiuum. Nã a littoribus plęrunq; accipit nomẽ. Ad dexterã ſiquidẽ vbi primũ terram intrat. Athlanticus dicit ad ſiniſtra Gaditanus. Illinc Arabicus ꝑſicus indicus. Hinc britanicus. Germanicus. Scythicus. Poſtquã v̄o terras intrauit: primo ab Iberia. i. hiſpania. Ibericũ mare dicit. Tũ a balearibus inſulis Balearicũ: poſt hac Narbonenſiũ prouinciã ꝯtingens Gallicũ. Deĩde a liguria liguſticũ. Mox vſq; in ſiciliã a Thuſcis thuſcum ſiue Tyrrhenum a tyrrhenis: ſiue a differentia ſuperi. Inferuʒ. Supeꝝ enim hadriaticum vocamus qđ ad id ab vrbe venientes apenninũ ꝯſcendamus. Inde ab Ionibus Ionium. a Sicilia ſiculuʒ. A creta creticum. Ab aſia aſiaticum. A pamphilia pamphiliuʒ: ⁊ multa alia noĩa quę enumerare lõgum eẽt. Poetę tñ oceanuʒ ꝓ quocunq; mari vſurpant. Uirg. Et ruit oceano nox. Eſt ⁊ oceanus ſoliuʒ vaſtuʒ in balneis: ⁊ oĩno lacus alueuſq; maior. Uel ab eo numine: vel ab amplitudine vocatus: ⁊ a lauãtium quoq; ſtrepitu et marino q̃ſi ęſtu. Lampri. oceani inq̃t ſolium primus iter p̄ncipes Alexãder appellauit: cum traianus id nõ feciſſet ſʒ diebus ſolia deputaſſet. Nã thermaꝝ magnitudo romę quanta fuerit Amianus docet li. xvj. cum ait. Lauacra in vrbe ĩ modum prouinciaꝝ extructa. Ab oceanus fit oceanitis: ⁊ oceanitidis: pro filia oceani. Uirg. lib. iiij. gen. Oceanitides Ambę.

Oceanus oceana oceanum poſſeſſiuum. Oceanides patronymicum fe.oceanis.

Ocium proprie vacatio a labore:cuius contrariũ eſt negocium Col.lib.ij.Sed cum tam ocij quã negocij rationem reddere maiores noſtri ↄſueuerint nos quoq; monendos eſſe agricolas eſtimamus que ferijs facere:que non facere debeant. Ci.Et idipſum quod daretur ocij.i.tẽporis in quo poſſimus aliquid operari.Sed quia hi qui ſtudijs litterarum operam dant neceſſe eſt vt ceteris negocijs vacui ſint: factum eſt vt ocium pro litterario ſtudio accipiatur.Quintil.Inquirendo ſcribendo talia ſolemur ocium nr̃m.Cic.Quid dulcius ocio litterato.i.ſtudio: ⁊ vt ita dicaʒ negocioſo ocio:Eſt ergo duplex ocium:aliud philoſophicum:aliud vulgare:philoſophicum bonum ⁊ honeſtum.Uulgare ſeruile.cũ deſidia ⁊ inertia ab honeſta exercitatione deſiſtimus.

Ocioſus.vacuus tranquillus ſecurus.Aug.lib.viij.cõ.Mecũ erat Alipius ocioſus ab opere iuriſperitoꝝ.Ter.in an.Ocioſo iam nunc eſſe imperio.i.ſecuro.Nam niſi qui ſecurus eſt non eſt ocioſus vt inquit Do.hinc ocioſe aduerbiũ qd̕ eſt cũ ocio.Terẽ.in adel.Ocioſe nunc iam ilico hic conſiſto.Aliqñ ocioſus dicitur ſine cauſa:ſine fructu ſiue ſuperfluus.Amb. Non ocioſa huius paralytici:nec anguſtia medicina eſt.

Ocioſum verbum dr̃ qd̕ ſine vtilitate ⁊ loquentis et audientis dr̃:quaſi ſuperfluum.Si omiſſis ſerijs inq̃t.Hiero.de rebus friuolis loquamur ⁊ fabulas narremus antiquas.Ceterũ q̃ ſcurrilia replicat ⁊ cachĩnis ora diſſoluit ⁊ aliq̃d proferſ turpitudinis:hic non ocioſi verbi ſʒ criminoſi tenebiſ reus.

Ocior.aris.in ocio ⁊ quiete ſum.Cuius ↄ̃riũ eſt negocior.Ci. lib.iij.offi.Celius canius eques.rr.neq; infacetus ⁊ ſatis litteratus cum ſe ſyracuſas ociandi cauſa non negociandi contuliſſet:dictitabat ſe hortulos aliquos emere velle.

Ocior.⁊ ociſſimus latina nõĩa pro tolerico ⁊ celerrimus fiunt a poſitiuo greco ωκυς.quo latini carent.Ply.lib.ij.Mercurij ſydus inferiori circulo fertur nouem diebus ociore ambitu mõ ante ſolis exortum:modo poſt occaſum ſplendens. Idem lib.xvi.Quidam breuitate radicuʒ ſeneſcere celerius arbores putant ꝙ coarguunt fici quaruʒ radices longiſſime ⁊ ſenectus ociſſima eſt.Hic fiunt aduerbia ocius ⁊ ociſſime: q̃ꝗ̃ ⁊ ociter dicatur pro cito ⁊ q̃ꝫ prompte.

Ocymũ.pe.cor.herba ad boũ pabulũ ſata:q̃ ciebãt aluũ bobus Id erat hmõi.Fabe modios decẽ vicie duos:tantũdem: et Eruilie in iugero autũno miſcebãt ac ſerebant admixta etiã auena greca cui nõ cadit ſemẽ.Deductum nomẽ a celeritate naſcendi:hoc eſt ab ocyſ.qd̕ valet cito: vt inquit Uarr.lib.i. de re ruſ.hoc amplius dictũ ocymũ qd̕ citat aluũ bobus. Et iõ his daſ vt purgenſ.i.pabuli ſegetes virides ſecte añq; ſiliq̃s generent bobuſq; daſ vt citã aluũ faciat vñ nomẽ accepit.Ozymũ v̕o p.z.herba eſt:quã vulgo baſilicon appellant odoris optimi dictum ab oζω redoleo.olεω.

Ocnus:mantus filius q̃ mãtuã vrbẽ ↄdidit.Quo noĩe non tam ſignificaſ ignauus quã laborioſus ⁊ induſtrius:ſʒ cui⁹ vxor ſit ꝓdiga:ſed de ocno iſto alij viderint dicere nolo:bonũ eniʒ eſt quandoq; declinare ab omnium odio.

Ocrea.dicta eſt que cruſtueſ.ꝙ Ci.auctore opponaſ crus:vel qd̕ ſit inequalr̕ tuberata:vt inquit Feſtus.Apule.Hic galea caput:ille crura ocreis inuoluit.Hic ocreatus qui ocreis calciatus incedit.Ply.li.xviij.Ad reliquos vſus laborioſe euellitur ocreatis cruribus manibuſq; tectis.manicis conuolutum oſſeis ligneiſue conamentis.

Octonus octona octonum ab octo.numero.Uarr.Nutricare octonos porcos paruulos primo poſſunt: incremento facto a peritis dimidia pars remoueri ſolet.

Octophoꝝ.pe.cor.vehiculũ octo rotas habens.Sueto.de gali. Interdum adeo ſegniter ⁊ delicate inceſſit vt octophoro veheretur.Mar.octophoro ſanus portaſ amice philippus.

Octopes.piſcis polypus.a numero pedum.

Oculus.dictus eſt ab occulẽdo qd̕ ciliorꝝ tegminibus occulaſ. Latẽt enĩ oculi ſub cilicijs ⁊ genis.Sũt ãt oculi pars corpis ſpecioſiſſima in q̃b⁹ vt Alber.M.inq̃t maxĩa indicia amoris ⁊ odij exiſtũt:ſũt eniʒ veri cordis nuncij in q̃b⁹ aĩus ĩhabitat Plau.in mili.Nã ego q̃dẽ meos oculos hẽo nec rogo vtendos foris.Per trãſlationẽ poniſ ꝓ ĩdicio.Ci.i Lel.Nec v̕o illi ĩ luce mõ atq; ĩ oculis magnus ſʒ ĩtus domiq; ꝓ̃ſtantior. Dñr ẽt oculi ĩ arborꝝ ſurculis vñ germinãt.Ab oculus fiunt. Monoculus vnoculus.lanoculus.Et dimi.Ocellus.Perſi⁹ patranti fractus ocello:ruffus aũt domeſticus in epigrãmatis παντα σεθεμ φιλεω μουνον δεσομακρι τον ομμα εχθαιρω ξυγεροις ανδρασι τερπομενομ.

Ocellatus.ta.tũ.qd̕ ocellos hʒ: ab ocello diminutiuo.vñ Sue. ĩ Aug.Ocellatas nuces dixit: ꝓ multis foraminib⁹ diſtinctas

Oculeus.plenus oculis.Plau.in aul.Quos ſi argus ſeruet qui totus oculeus fuit quẽ quõdã ioui iuno cuſtodem addidit is nunq̃ꝫ ſeruet.Per trãſlationẽ poniſ ꝓ ꝑſpicaci:q̃ſi q̃ ex oculis ↄſtet.Apul.Perſpicaciorẽ ipõ lynce vl̕ argo: ⁊ oculeũ totũ.

Oculat⁹mõ dr̃ q̃ ꝑ totũ corpus oculos hʒ Hier.ad Pau.Per totũ corp⁹oculati ſũt.Mõ dr̃ q̃ oculos hʒ vigilãtes: ⁊ q̃ cũcta ꝑſpiciat ⁊ callidus ſiue pñs ẽ.Plau.ĩ tru.Ipſe pluris ẽ oculatus teſtis vnuſq̃ꝫ auriti:decẽ.i.qui pñs fuerit viderit q;.Ply. locũ oculatiſſimũ appellat occultiſſimũ ſecretiſſimũq; q̃ꝫuis ꝑ ↄ̃riũ oculatiſſimus dici poſſit manifeſtiſſim⁹.Et tũc obocu lato vocabulo nõ ab occulo v̕bo deriuaſ:ſicut ⁊ oculiſſimus pro cariſſimo.Plau.Oculiſſimũ hoſtium amice.

Oculitus pe.cor.aduerbium ſicut Medullitus animitus funditur:quo ſignificatur tam earũ eſſe q̃ꝫ oculũ.Plau.Qui amãt ancillam meam oculitus.

Oculo.as.ab oculus fieri puto.Tertu.in apologetico.Sʒ q̃r iã expolitos ⁊ ipſa vrbanitate deceptos:in agnitionẽ veritatis ocularet.hinc Inoculo ⁊ exoculo:a quo exoculaſſo:is qd̕ eſt oculũ eruo.Plau.in ru.Si hercle illic illas hodie digito tetigerit: piſtis ambo inuitas niſi tunc exoculaſſitis vſq; adeo: donec qua domũ abeat neſciat.Et hec oĩa ab occulo.is deducunſ q̃ꝫuis ꝑ duplex.cc.ſcribitur.Lact.lib.de opi.Ut igitur oculi munitiores eſſent ab iniuria ciliorꝝ tegminibus occultuit.Unde oculos dictos Uarroni placet.

Ode grece.cantus latine dicitur.hodos v̕o via.

Odi verbũ defectiuũ vt Priſ.inq̃t neq; ꝑ̃ſens neq; futurꝝ: neq; participiũ hʒ ſed tã ꝑ̃ſentis q̃ꝫ preteriti tẽporis ſignificatiõeʒ tenet.Inuenitur tamẽ Odio.is.odi.oſum futuro odiã ⁊ odibo.Hiero.lib.prouer.Et imprudentes odibunt ſcientiã.Significat autem odi odio habeo.a quo Oſus.Unde exoſus ⁊ operoſus: ⁊ oſor de quibus alibi.

Odiũ.ira.inueterata vt inq̃t Ci.lib.iiij.tuſ.Interdũ capiſ ꝓ inſtãtia aſſiduitate moleſtia faſtidio.Pla.ĩ aſi.Iã h̕ me abegerit ſuo odio.i.faſtidio.Ter.in eu.Neq; agri neq; vrbis odiũ vnq̃ꝫ me precipit.i.moleſtia faſtidiuʒ vel ſacietas ꝑ̃occupat: odiũ ẽt ſiue qd̕ idẽ odeiũ nomẽ loci a cãtu nomẽ hñs.In eo enĩ muſica certamina ſpectabanſ: grece ωδειομ.Uict.Sic pericles athenienſis inter cetera opera que athenis extruxit fecit ⁊ odion in quo certamina muſica ſpectabantur:qd̕ multis ſedibus ⁊ columnis exornatum fuiſſe hiſtorici ſcripſerũt

Odioſus.qui odio habetur.Ci.odioſum ſane genus hominuʒ offam exprobrantiũ.Aliqñ capitur ꝓ moleſto.Terẽ.in pho. Si porro eſſe odioſi pergitis:odioſe cum odio.

Odoeporicon οδοιπορικομ.vulgo dr̃.Itinerariũ Hier.de Paula.Neq; enĩ odoeporicon ei⁹ diſpoſui ſcribere.Eſt.n.liber ĩ quo annotanſ ꝓfectiões fluuij: vrbes: loca nationes.

Odor.lr̃e cõmutatiõe dr̃ olor:hinc notũ eſt quid ſignificet oleo dr̃ ⁊ odos pro odor:ſicut honos lepos.

Odorus.a.um.pe.ꝓ.qd̕ ex ſe odorẽ mittit: vt odora pin⁹ aliqñ odorus poniſ ꝓ indagatore ⁊ ſagaci.Uirg. ⁊ odora canũ vis

Odorat⁹a.um.qd̕ aliũde accipit odorẽ: vt tẽplũ odoratũ.Interdũ ſumiſ ꝓ odorifero.i.qd̕ ex ſe odorẽ hʒ.Ply.li.xxj.q̃buſdã annis minus odorata ꝓuenit.ſ.roſa ꝑ̃terea magna oĩbus locis ſiccis q̃ꝫ humidis odoratior.Uirg.li.iij.diſce ⁊ odoratam ſtabulis accẽdere cedrũ.Ser.odoratã pro odoriferam.

Odoro.as.⁊ odoror.deponens.Hierony.in li.gene.odoratus eſt dominus odorem ſuauitatis.Colu.lib.vij.Deinde nares perfricato:vt homines diſcant odorari.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN